

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: **a) L. K., b) J. K., c) M. Z.**, všichni zastoupeni Mgr. Ludvíkem Novotným, LL.M., advokátem, sídlem Václavské náměstí 76, Letohrad, proti žalovanému: **Magistrát města Prostějova**, sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, Prostějov, zastoupený JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, sídlem Riegrova 376/12, Olomouc, **za účasti:** Ing. P. K., zastoupený Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou, advokátkou, sídlem Hlinky 57/142a, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. SÚ/1507/2018-Ing.Koš, č. j. PVMU 117912/2018 61, ve znění usnesení ze dne 12. 9. 2018, sp. zn. SÚ/1507/2018-Ing.Koš, č. j. PVMU 121114/2018 61, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 2. 2024, č. j. 29 A 96/2020-260, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byl zrušen územní souhlas s umístěním stavby „Přístřešek pro koně“ na pozemku parc. č. X v kat. území D.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že po zrušení územního souhlasu nemůže stavbu (resp. výrobek plnicí funkci stavby) užívat a bude nucen najmout ošetřovatele koní, který zajistí nucený pohyb koní namísto dotčené stavby, do níž se koně umístí a chodí dokola bez potřeby asistence osoby. Tento pohyb onačil stěžovatel za nezbytný ze zdravotních důvodů.

[3] Stěžovatel odhadl výši hrubé mzdy ošetřovatele s povinnými odvody na 54 250 Kč měsíčně, ročně tedy přibližně 651 000 Kč. Dále stěžovatel poukázal na blíže nespecifikované náklady vynaložené na přemístění a uskladnění výrobku plnicího účel stavby. Tato majetková újma, která mu vznikne, bude dle stěžovatele nepoměrně větší než majetková újma jakékoli jiné osoby, bude-li odkladný účinek kasační stížnosti přiznán. Přiznání odkladného účinku a další provoz stavby není dle stěžovatele ani v rozporu

s veřejným zájmem. Důkazem toho je bezkolizní sedmiletý provoz a užívání stavby, proti kterému nikdo neprotestoval.

[4] Žalovaný stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku podpořil. Uvedl, že stavba byla postavena v dobré víře ve správnost územního souhlasu, několik let plní svoji funkci a „okamžitá transformace do pozice stavby vystavěné bez patřičného povolení by byla jednoznačně výraznějším zásahem než ponechání stavby ve stejném režimu“ jako doposud.

[5] Žalobci ve svém vyjádření k návrhu poukázali na skutečnost, že stěžovatel svá tvrzení nedoložil a neprokázal. Návrh neobsahuje tvrzení ani důkazy o tom, kolik stěžovatel chová koní, jak dlouhou dobu denně potřebuje každý kůň pohyb, ani to, že pohyb koní nelze zajistit jiným způsobem. V této souvislosti žalobci upozornili, že stěžovatel k chovu využívá také další pozemky, na nichž se koně mohou na poměrně velké ploše volně pohybovat. Dále žalobci uvedli, že stěžovateli nejde ani tak o nemožnost stavbu užívat, ale spíše o oddálení procesu odstranění stavby, neboť v opakovaném řízení nebude moci být stavba povolena pro rozpor s územním plánem. Žalobci rovněž spatřují rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Dle jejich názoru stěžovatelova obchodní společnost, v níž je jediným jednatelem, využívá obstrukcí a zneužití práva v řadě řízení o odstranění nelegálních staveb a ztěžuje řádný výkon veřejné správy. Žalobci předložili řadu listin vztahujících se k jiným řízením a postupům orgánů veřejné správy, která měla jejich tvrzení prokazovat.

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[7] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.*

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný

pokračování

účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která hrozí žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost, odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 65, a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[11] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[12] V souzené věci stěžovatel břemeno tvrzení a zejména břemeno důkazní neunesl a ani Nejvyšší správní soud okolnosti, které by svědčily o tom, že stěžovatelova situace patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen, nezjistil. Nejvyšší správní soud souhlasí s žalobci, že stěžovatel nevysvětlil, proč je nezbytné, aby koně k pohybu využívali právě stavbu přístřešku, k níž se vázal zrušený územní souhlas. Chybí také tvrzení a prokázání příčinné souvislosti mezi zrušením územního souhlasu a nutností najmout osobu ošetřovatele a s tím spojenými náklady. Stěžovatel nevysvětlil ani nedoložil, proč běžný pohyb koní ve výběhu na jiných pozemcích nepostačuje pro jejich dobrý zdravotní stav a proč právě užívání dotčené stavby přístřešku pro koně a „nucený pohyb“ v něm jsou v daném případě zcela nezbytné.

[13] Stěžovatel nadto návrh na přiznání odkladného účinku důkazně nepodložil a neosvědčil obecná a kusá tvrzení, která v návrhu uvedl. Návrh je tak postaven na ničím nepodložených subjektivních tvrzeních stěžovatele o nezbytnosti „nuceného pohybu koní“ z důvodu jejich zdravotního stavu a s tím spojenou nutností najmout ošetřovatele, což však Nejvyšší správní soud nepovažuje za dostatečné k tomu, aby návrhu mohlo být vyhověno.

[14] Nejvyšší správní soud zároveň podotýká, že v nyní projednávaném případě není předmětem věcného posouzení rozsudek krajského soudu ve věci nařízení odstranění stavby přístřešku pro koně, nýbrž se jedná o situaci zrušení územního souhlasu, přičemž nelze předjímat výsledek opakovaného řízení.

[15] Z výše uvedených důvodů tak Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu